

Határ Győző

BOGUMIL

Stockholmba, Tudós Klein Györgynek

mennydörög a lények óceánja:
istenén az ördög átka van
vereségnek jöttem a világra
s vereség hogy tűntön-távozom

nagy időmnek mélyen meghajolva
rám terul az irgalmatlan ég
megcsalt a mogorva – meg! a kurva
üres bélű éjféketeség

voltam tetves-elfogyó-parányi
tű – veszőben szénakazlakon
mágnessel se – engem megtalálni
voltam magvahasadó atom

voltam érzülékeny góc – kelőbe'
öntapintó párjakereső
voltam úr postája messze löve
messze hordó meteoreső

eltanultam torokharapását
tejút uzenethüllőinek
árasztotta közönyöm kartácsát
özönár az özönúrhideg

korszakszelve szálltonszállva szálltam
tengeröltő emberkormorán
otthon voltam száz galaktikában
demiurgosz sorsát verte rám

a lét – lennem a munkáló baromnak
túrton lennem örök Második
csüört világok hogy velem forognak
túrnöm kellett elmagzásomig

lázadozni késő horgadással...?!
rám olettet úrpoliszirént
kéje mélye unton elvarázsol
s ontok bontok billiónyi lényt

mennydörög a lények óceánja:
istenén az ördög átka van
vereségnek jöttem a világra
s vereség hogy tűntön-távozom

A VERT SEREG

Komor paródia

hogy egy legyek a vert seregből
s erre ébredjek este-reggel
e csatavesztett földtekén
míg ők joháztak harsonáztak
engem lehagy a törzs a század
-- -- gondoltad volna Jencikém?

velem suhan falon palánkon
kifosztott árnyait ha látom:
kísértetjáró vert sereg
hogy most a vertek közössége
holtunkban venne puskavégre
-- -- csupán mert ránk esteledett?

megbújnak lopnak ténferegnek
hírmondói a vert seregek
kétféle szétvert partizán
s ha nincs egyéb csak vert sereg már:
ez tart tovább minden haragnál
--- gondoltad volna Marcikám?

engesztelhetetlen haragban
e mozdulatlan mozdulatban
vonagló árvák özvegyek
kísértetjárta romfalakban
csak két szétvert kivert sereg van
-- -- s a vert seregből egy legyek?

hogy megmaradjunk épp mi ketten
s ne essünk el az útközetben
kik együtt voltunk iskolán!
irány a feddő feneketlen
feledésbe: kráter-menetben!...
--- gondoltad volna kiskomám?

TÜZKERESZTSÉG

Szirtes Gábor Györgynek

tántorgunk a tönkrement világban
tonnaszámra – élehetetlenek
halhatnékunk már oly zabolátlan
mint ki szembenézve várja bátran
a rávillantott dörgő sortüzet

jó a kábszeresnek – a kokósnak
jó ki borba fojtja bánatát
megmaradni okos cinikusnak
ég világok bárhogy ingadoznak:
mindig tudja mért hogyan tovább

nem mentség a kurva tonkrementség
mennyországba jószág-útleveél
nem vigasz hogy élni képtelenség
untig válság unt világjelenség:
ne mivélünk tartson aki fél

ami van rühelljük elkívánjuk
oly kétségbeejtő idegen
belesajdul – nem a mi világunk! –
s rángatózik minden idegszálunk
ideggyulladásos betegen

tántorgunk a tönkrement világban
tonnaszámra – élehetetlenek
halhatnékunk már oly zabolátlan
mint ki szembenézve várja bátran
a rávillantott dörgő sortüzet